

und falls dergleichen einem Hause oder pertinentz anklebende gerechtsahme an mehrere verkauffet, und transportiret, obsonsten unter mehrere vertheilet würde, alsdan dennoch die jagdt mit Hundten nicht anderster, als durch einen von denen sämtlichen interessirten und Eigeneren anzusehenden Sambt-jäger Bezogen, fort sölchergestalt, und nicht andruff, Bey einer geld-straffe von 10 goldgülden, verhaubts Bestraffet, auch abnahm deren Flinten, und Jäger-horns, forth todtgeschiffen deren Hundten, exerciret werden solle. Allermaßen dan jedes erthe Beamten, Richteren, Vograsfen, jägeren, und forst-Bedienten, auch Bögden und Frohnen hiermit gnädigst anbefohlen wirdt, auff dieses Oberliches verbott und gebott nicht allein fleiff und fezt zu halten, und dessen Einhalt, Bey vermeidung Unserer höchster Ungnade, Eitterlich nachzukommen, sonderen auch daran zu seyn, daß gegenwärtige Unsere gnädigste willens-meynung, zu männiglichem wissenschaft, von denen Gangelen überall verkündiget, und gehörigen erthe affigiret werden solle. Urkundt Unsere gnädigsten Handtzeichens und hierbey getruckten geheimen Gangley-Insiegels.

Mergentheim den 26. Novembris 1739.

Clement August
Churfürst.

(L. S.)

Nr. 27.

Decretum Synodale de titulo ordinationis patrimoniali, de 5. Nov. 1742.

Clemens Augustus Dei gratiâ Archi-Episcopus Coloniensis, etc. Episcopus Hildesienensis, Paderbornensis, Monasteriensis et Osnabrugensis etc.

Cum ex eo, quod complures ad Sacros Ordines evehi cupiant pro sua potius, quam Ecclesiae utilitate, et undique errantes ubique desideres, ac celebratione Missarum veluti quaestum faciant, Sacerdotium vilipendio, et Ecclesia scandalis exponatur. Nos, quibus curae esse debet, decorem Domus Domini, et Sacerdotum ejus in omnibus studiosissime promovere, hujusmodi malis, ex Pastoralis Officii Nostri debito, quantum adjuvante Domino possumus, mederi, eorumque scaturiginem obstruere volentes, omnibus ad Titulum Patrimonii seu certarum Missarum Ss. Ordines suscipere desiderantibus in Dioecesi Nostra Monasteriensi subjectas Regulas Ssti. Concil. Trident. conformes, observandasque praescribimus.

Prima.

Siquidem Sacerdotalis nominis Sanctitas jubet, plenâ diligentia et exploratione sincerâ, illos in Clericorum sortem, et ad Divinum Minis-

teriam deligere, qui eam pietatem, morumque Sanctimoniam factis ostenderint, quam per ir retractabilis status assumptionem pollicentur, ante omnia ordinamus, ut Clerici ad titulum à Nobis, seu Vicario Nostro in Spiritualibus Generali pro sua ordinatione specialiter erigendum et approbandum, promoveri cupientes afferant Litteras testimoniales vitae suae ac morum, frequentioris ad Communionem Corporis Christi accessus, conversationis, atque propensionis ad vitam Ecclesiasticam, nec non Canonicae habilitatis, clausas et sigillatas ab eo, quem in studio Theologico seu jure Canonico audiunt, seu audiverunt Professore: et tam à Parocho suo, sub cujus parochia ultimos tres annos habitaverunt, tam si forsan ultimis temporibus alibi commorati fuerint, à Decano rurali seu Christianitatis, aut hujus loco, à Parocho loci, et à Professoribus suis, quibus omnibus et singulis sedulam super praemissis inquisitionem commendamus, eorundem conscientiam desuper onerantes.

Secunda.

Quoniam titulus patrimonialis (sub quo omnem illum intelligimus, quem Clerico ad sacros Ordines promovendo, pro victu inde habendo assignari permittitur) in Sacro Concil. Trid. non nisi dispensative pro iis, qui Ecclesiae aut utiles sunt, aut necessarii toleratur, clementissime volumus, ut illi, qui ad ejusmodi titulum sacro Subdiaconatus ordine initiari, atque ad caeteros promoveri cupiunt, non aliter admittantur, quam post exercitia Spiritualia saltem per sex dies peracta, et post biennale ad minimum in urbe Nostra Monasteriensi, aut in Academia sive Universitate quadam publica studium Theologiae Scholasticae aut morali, vel juri Canonico laudabiliter impensum, productis eorum Vicario Nostro in spiritualibus Generali, et Examinatoribus synodalibus morum atque studiorum suorum authentico Testimonio et praevio riguroso examine super eorum vocatione, vita ante actâ et Canonica habilitate, ex quibus constet illos in Ecclesia Dei utiliter ministrare, et operari posse, ideoque dispensationis favorem mereri.

Tertia.

Nam verò hi Clerici ex dispensatione et benignitate extraordinariâ admissi, incertis sedibus vagentur, suaeque vagationis instabilitate, presbyterialis dignitatis honorem obnubilent, Nos ad mentem Ss. Concil. Trid. antiquam Ss. Patrum disciplinam prae oculis habentis, intenti, volumus, ut ad supra memoratos titulos ordinari cupientes, suum, cui adscribi velint, aut commodè possint, Ecclesiae desiderium, non tantum, sed et earundem Ecclesiarum Rectorum mentem et judicium super modo Ecclesiasticas suas functiones exercendi, cultumque Divinum in aedificationem populi Christiani devotè promovendi in scriptis simul exhibeant, ut omnibus iis ritè discussis, ordinari possit, quomodo quisque permanendo in Ecclesia, cui adscribetur, Officiis Divinis in Choro, diebus Dominicis et Festis assistere, ministerii sui assiduitate in Dei Salvatoris Nostri amore fervere, et quae in pervagatione reprehensibilia sunt, sub oculis et curâ Rectorum religiosè vitare queat, jubentes eum in finem, ut ita promoti ab Ecclesia sua, cui adscripti sunt, ultra bimestre continuum, citra Nostram specialem permissionem, aut

Beispällisches Prov.-Recht.

Vicarii Nostri in spiritualibus Generalis sub poena arbitraria, ipsi à Nobis infligenda annuatim non absint.

Quarta.

Ut autem praecaveatur, nè ad patrimonialem, aliamve similem titulum Divino Ministerio adscripti ex defectu mediolorum necessariorum cum Ordinis dedecore mendicare, sordidumque aliquem quaestum exercere cogantur, statuimus et declaramus, quòd durantibus hisce calamitosis temporibus, quibus rerum pretia notabiliter excreverunt, de antiqua Monasteriensis Nostrae Dioecesis observantia, octoginta daleri Imperiales stabiles ac certi ad patrimonialem titulum ordinationis requirantur et exigantur, subindeque requiri et exigi mandamus.

Quinta.

Officia Ecclesiastica, Sacrificia Missae, et talia, quorum proventus cessant, quando per supervenientem infirmitatem, aliamve impotentiam non potest satisfieri eorum oneribus, pro titulo non admittentur, nisi praeter haec ex patrimonio, aut pensione, sive censu aliquo fixo, et certo modo, quo supra explicatam de triginta annuis daleris Imperialibus liberi redditus iisdem provisum siti.

Sexta.

Instrumentum de patrimonio in titulum totalem vel partialem assignato, sit eorum Curias locorum unde bona dependant, realitatum, sigillatum, et approbatum, cum exacta hypothecarum specificatione, et attestatione, per quam constet alias proles, si quae existant, aliunde partem legitimam habituras, parentesque commodè vivere posse. Justitia autem loci debebit non solum attestari ex relatione aliorum, sed ex certâ scientiâ constare sibi de valore in instrumento expresso.

Septima.

Insuper in eodem instrumento expressè caveatur hac adjectâ clausulâ, quòd uterque et qui Patrimonium assignat, et cui assignatur, jure jurando affirmet, id patrimonium verè possideri, obtinerique, ac praeterea nihil inesse doli ac fraudis, nullumque eo nomine contractum initum, nullumque promissum factum; nec verò imposterum sese aliquid acturos, facturósque, quominus Clericus initiandus assignato Patrimonio verè, et re ipsâ utatur, fraatur, proindeque, si quod contra actum, gestum, factumve erit, id omne irritum, rescissum, atque planè ipso jure nullum, nullius roboris esse velle: siquid autem contra actum erit, ei praeterea qui Sacris initiatus fuerit, poena sit, ut statim ipso facto ab ordinam susceptorum munere, functioneque suspensus sit, nec aliis majoribus ordinibus adscribi possit; Volumus autem ut ipsum instrumentum, ejusve Copia authentica in Officio Vicariatus Nostri reliquatur ac Registratur.

Octava.

Ut facilius detegantur fraudes, quae non nunquam in celandis titulorum defectibus committuntur, volumus, ut, qui ad aliquem praedic-

torum titulorum sacro Subdiaconatus ordine initiari voluerint, in tempore Parochum loci, intra cujus limites census, seu bona pro titulo assignata sita sunt, adeant; qui de bonis in titulum assignatis, et eorum designato valore, à fide dignis diligenter inquirat, et literas testimoniales; clausas et sigillatas, sigillo Ecclesiae suae, Inquisitionem factam, ipsiusque testantis super praemissis Judicium continentes, ad Vicarium Nostrum in spiritualibus Generalem transmittat, vel ipsis ordinandis ad eum perferendas tradat, conscientiam ipsius Parochi desuper operantes.

Nona.

Et quoniam à Presbyteris ignotis aliunde adventantibus Monasteriensi Dioecesi haud quaquam adscriptis confusiones ac scandala timeri possunt (uti non semel ante hac observata fuere) nisi ante admissionem ad celebrandum sacros, Missae Sacrificium, tum Literae eorum commendatitiae, tum idoneitas accuratè examinentur, praecipimus per praesentes, ut visis licet eorundem commendatitiis, nec aliter ipsis à Vicario Nostro Generali licentia legendi Missae concedatur, quam per tantum temporis duntaxat, quòd eorum negotiis expediendis sufficiat, atque si externus eorum habitus Sacerdotalem modestiam ac integritatem praeserferat. Nec non cum prohibitionè expressa, nè pro Missis Eleemosynas accipiant, sed titulo suo contenti peractis negotiis suis mox revertantur ad Ecclesiam suam, cujus servitio devincti agnoscuntur. In quorum fidem praesentes Manu Nostrâ subscriptas Sigillo Nostro communiri jussimus. Neuhusii die 5ta Novembris 1742.

Clemens Augustus (L. S.)
Elector.

C. J. Melchiorri.

Nr. 28.

Jagd-Edict vom 28. Jul. 1747.

Von Gottes Gnaden Wir Clement August Erb-Bischoff zu Cöln, Bischoff zu Münster &c. &c.

Thun kund und fügen hiemit jedermänniglichen zu wissen: welcher gestalt von Unseren Ehrwürdigen Domb-Capitul zu Münster Uns unterm 12ten Decembris verfloffenen 1746ten Jahrs die klägliche Vorstellung gesehen, wie daß, ob zwar zu Conservation des Wild-Preys, und daß ein jeder ohnerberechtigter von den ohnerlaubten Jagen abgehalten würde, hievorn verschiedene heilsame Lands-herrliche gnädigste Verordnungen ergangen, und durch offene Publication von denen Sants-